

IVO PERUZZI

N A Š A A S T A

Asta gleda v svet

JOJ, KAKO JE VELIK SVET,	ČE BILA BI KAKOR BLISK,
DALEČ JE DO ŠMARNE GORE;	DALJNE KRAJE BI JASNILA;
A PRI KAMNIKU ZAJET	ČE BILA BI KAKOR VRISK,
OD PLANIN NAPREJ NE MORE.	ZVEZDE BI NA POT PROSILA.

PA ZNABITI DO NEBES
STEZA BELA BI PELJALA —
TAM PRI VRATIH BI ZARES,
ČE JE BOG DOMA, VPRASALA.

Asta pri čajanki

SKUPAJ SEDITA, V ČASICI MALI VLIVA DRUŽICI SLADKO VODICO ASTA.	BOG TE OBVARI, HČERKA VESELA, DAJ DA BI VEDNO PRAZNA STOLIČKA BILA.
--	---

STOLČKI SO ŠTIRJE — PRAZNA OSTALA ZA TRETJO, ZA ZADNJO DRUŽICO DVA STA.	DA BI NIKOLI TI NE PRISEDLA SKRB IN NE ŽALOST, RANILA LIČKA MILA!
---	---

Moja sestrica

MOJA SESTRICA LOTA KUCHARICA JE; OD PALAČINK DO PIŠKOTA KUHATI ZNA PRAV VSE.	NA VEČER IMAMO RILČEK, KISLI HREN; V BOŽJO VOLJO SE VDAMO — TO RECEPT JE NJEN.
---	---

SEM IN TJA PA NAPAKO S SMETAŃO STORI; SOLZICE ZA OMAKO HITRO NAREDI.	A MIDVE PA SVA RADI SKUPAJ NOČ IN DAN; K NAMA UPI VSI MLADI GREDO V BELI STAN!
---	---

Črni dnevi

KAJ SEM BILA PREVESELA, OČKA? KAJ SEM TI PREGLASNO PELA? DA ZDAJ SRČEK ME BOLI?	NISI BILA PREVESELA, HČERKA, A ZDAJ ČASI SO HUDI! NISI MI PREGLASNO PELA,
---	---

OSTRE SAPE SO JESENSKE,
ZDAJ ZA CVETKE VEČ NI RAJA,
ZDAJ ZA SANJE VEČ NI MAJA —
ZDAJ SRCE NAS V SE BOLI!

Jutranja pesem

ASTA SE VZBUDI IZ SANJ:
DOBRI BOG, OJ DOBER DAN!

DRUGA ROŽA — ROŽA SMEHA,
MLADI DUŠICI UTEHA.

V JUTRO GREDO MISLI BELE,
V ROŽAH TREH SO ZACVETELE.

TRETJA ROŽA JE LJUBEČA,
ČEZ VSO PLAN DRHTI GOREČA.

PRVA ROŽA — ROŽA SREČE,
V ZLATI LUČI SE LESKEČE.

ASTA GLEDA V SONČNO STRAN:
LEPI SVET, OJ DOBER DAN!

Asfa kot gospa

JAZ SEM GOPSA, KER VLEČKO IMAM,
PISAN KLOBUČEK, V NJEM PA TRAKOVE;
JAZ SEM GOPSA, KER NEMŠKO ŽE ZNAM,
VEM, KAK GOSPE DRŽIJO NOSOVE.

JAZ SEM GOPSA, TRI PUNČKE IMAM:
DUŠA IN NUŠA, A TRETJA DESANKA;
JAZ SEM GOPSA, REKÓ MI »MADAM«,
MARJAN ZA MANO GRE BREZ PRESTANKA.

MOJ PA MOŽIČEK LE NAKUPUJE,
VSE SLADKARIJE Z MANO DELI;
JAZ SEM GOPSA, KER HODIM NA TUJE —
Z OČKOM V NEDELJO DO ČRNE VASI.

Angelčkov božični doživljaj

Meni pravijo Tipsi in sem angelček. Ko bi ne imel dveh rožastih peruti, bi mi tega nihče ne verjel, ker sem strašno poreden. Naj se zgodi kar koli, zmeraj sem jaz kriv. Nekoč je angel, ki prižiga zvečer sveče, eno pozabil prižgati. In brž so vsi kričali: »To je bil gotovo Tipsi!« Drugič je ušlo nekaj ovenčkov in so se izprehajali po nebu, ko bi morali biti v hlevu. Sveti Peter me je poklical in godrnjal: »Zakaj si izpustil ovne?« To je strašno, ker jih sploh nisem izpustil. Samo hlevska vrata sem zaprl, da niso mogli noter. In zaradi tega nisem

zvečer dobil močnate jedi. Ampak to, kar se mi je prigodilo zdaj, je višek vsega. V domačem zaporu sem in da mi ne bo dolgčas, vam bom ves dogodek popisal.

Bilo je pred božičem in imeli smo dela čez glavo. Otroci si želijo toliko reči, da se nam kar po glavi vrti. In pri tem morajo pomagati vsi angeli, tudi jaz. To pot sem pomagal zavijati punčke. Nenadno sem se moral zasmejati: ena izmed punčk je bila docela taka kakor jaz, samo peruti ni imela.

In zdajci mi je šinila misel v glavo: božič v nebesih sem že poznal. Zakaj bi ne pogledal, kako je o božiču na zemlji!? Ko se je angel, ki je tudi zavijal punčke, za nekaj časa odstranil,